06/05/2022

Ναυπάκτου Ιερόθεος: Ο σημερινός Χριστιανός εύκολα χάνει το θάρρος του

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

“Η έλλειψη της ανδρείας έχει ως αποτέλεσμα δύο μεγάλες κακίες, δηλαδή την θρασύτητα, που στρέφεται εναντίον του πλησίον και την δειλία που οδηγεί στην απώλεια. Αυτό παρατηρούμε συχνά στους σημερινούς Χριστιανούς’. Αυτά είπε στο θείο κήρυγμά του με τίτλο “Ο Αναστάς και οι Μυροφόρες” για την Κυριακή των Μυροφόρων γυναικών ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος.

‘Η ανδρεία γεννάται από την πίστη στον Θεό, την αγάπη σε Αυτόν και την ελπίδα στο έλεός Του. Και αυτά τα διαθέτει εκείνος που προχωρεί με την καρδιά και όχι με την ψυχρή λογική’, υπογράμμισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

«ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν»
(Μάρκ. ιστ’, 1)
Ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Οι Μυροφόρες γυναίκες όχι μόνον αξιώθηκαν να δούν τους αγγέλους και να πληροφορηθούν πρώτες αυτές την Ανάσταση του Χριστού, αλλά πρώτες αξιώθηκαν να δούν τον Αναστάντα Χριστό. Αυτό αποτελεί γεγονός μεγάλης σημασίας και σπουδαιότητος.

Πάντως, προξενεί θαυμασμό ότι η πρώτη εμφάνιση του Αναστάντος Χριστού έγινε στις γυναίκες και όχι στους Μαθητάς. Το θέμα αυτό έχει την εξήγησή του.

Κατά τον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά η Ανάσταση του Χριστού είναι η ανανέωση της ανθρωπίνης φύσεως, η αναζώωση, η ανάπλαση και η προς την ζωή την αθάνατη επανέλευση του Αδάμ, ο οποίος διά της αμαρτίας και του θανάτου είχε εξορισθή στην γη.

Όπως τον Αδάμ δεν τον είδε κανείς, όταν δημιουργήθηκε, αφού δεν υπήρχε τότε κανείς άλλος, παρά μόνον η Εύα (πρώτη) μετά την δημιουργία της, έτσι και τώρα τον νέο Αδάμ, τον Χριστό δεν τον είδε κανείς, όταν αναστήθηκε, αλλά μετά την Ανάστασή Του πρώτες τον είδαν οι Μυροφόρες γυναίκες.

Υπάρχει και μια άλλη πατερική ερμηνεία, που βρίσκει συσχετισμό μεταξύ της Εύας και των Μυροφόρων γυναικών. Η γυναίκα (Εύα) αφού συνομίλησε με το πονηρό πνεύμα, έπεσε και έφερε το μήνυμα της πτώσεως στον Αδάμ. Τώρα οι Μυροφόρες γυναίκες αφού συνομίλησαν με τον άγγελο και κατόπιν είδαν τον Χριστό, έφεραν το μήνυμα της Αναστάσεως στους άνδρας (στους Μαθητάς).

Έτσι έχουμε την αποκατάσταση της γυναικός, καταργείται η διαίρεση και η απόδοση της ευθύνης στην γυναίκα για την πτώση. Βεβαίως, η αποκατάσταση της γυναικός, έγινε με την ενανθρώπηση του Χριστού και την γέννησή Του από την Πανάχραντο Μαρία, την οποία περίμεναν όλοι οι αιώνες.

Επομένως, για την σωτηρία δεν υπάρχει διαφορά ανδρός και γυναικός.

Ο Απόστολος Παύλος λέγει: «Ουκ ένι άρσεν και θήλυ· πάντες γαρ υμείς εις εστέ εν Χριστώ Ιησού». (Γαλ. γ’, 28). Ο Χριστιανισμός είναι επαναστατικός και στο σημείο αυτό. Δημιουργεί μια μεγάλη επανάσταση μέσα από την Ανάσταση του Χριστού, αφού η Ανάσταση του Χριστού ανακαίνισε τα πάντα.

Με την πρώτη εμφάνιση του Αναστάντος στις γυναίκες τιμήθηκε και η αρετή της ανδρείας. Οι Μυροφόρες δεν υπελόγισαν τίποτε, ούτε την έχθρα του λαού, ούτε την δύναμη των στρατιωτών, ούτε την νύχτα. Έκαναν μια ηρωική έξοδο και ήλθαν στο μνημείο για να προσφέρουν αρώματα στον Χριστό.

Οι άγιοι Πατέρες διδάσκουν ότι η ανδρεία είναι μια από τις τέσσερεις μεγάλες αρετές (φρόνηση, σωφροσύνη, ανδρεία, δικαιοσύνη) και είναι απαραίτητη για την συνάντηση με τον Θεό. Η ανδρεία γεννάται από την συμπλοκή «του θυμικού προς την όσφρησιν», δηλαδή την συμπλοκή της βουλήσεως με την εσωτερικότητα του ανθρώπου.

Η δε εναρμόνιση της ανδρείας με την σωφροσύνη δημιουργεί την αρετή της πραότητος που ονομάζεται και απάθεια, διότι εναρμονίζει τις ενεργητικές δυνάμεις της ψυχής με τις αντίστοιχες αισθήσεις του σώματος και τις ενέργειες των αισθήσεων.

Γενικότερα μπορούμε να πούμε ότι **η ανδρεία γεννάται από την πίστη στον Θεό, την αγάπη σε Αυτόν και την ελπίδα στο έλεός Του. Και αυτά τα διαθέτει εκείνος που προχωρεί με την καρδιά και όχι με την ψυχρή λογική.**

Η ανδρεία είναι απαραίτητη στον αγώνα εναντίον των παθών μας και μάλιστα στο να υπομένουμε σε κάθε έργο αγαθό και στο να νικούμε τα πάθη της ψυχής και του σώματος. Εκείνος που έχει ανδρεία δεν φοβάται στις δύσκολες στιγμές του αγώνα.

Αντίθετα, η έλλειψη της ανδρείας έχει ως αποτέλεσμα δύο μεγάλες κακίες, δηλαδή την θρασύτητα, που στρέφεται εναντίον του πλησίον και την δειλία που οδηγεί στην απώλεια.

Αυτό παρατηρούμε συχνά στους σημερινούς Χριστιανούς. Εύκολα χάνουν το θάρρος τους. Ίσως γιατί δεν έχουν βιώσει την πρακτική φιλοσοφία, ίσως γιατί παραθεωρούν την ηθική ζωή, που είναι η βάση της πνευματικής ζωής.

Όμως, η συνάντηση με τον Αναστάντα Χριστό δεν είναι αποκλειστικό προνόμιο μερικών γυναικών. Όλη η ανθρώπινη φύση δέχτηκε τον Χριστό. Στο Άσμα Ασμάτων γράφεται: «Μύρον ακένωτον όνομά σου» (Ασμ. Ασμ. α’, 3). Πριν την ενανθρώπηση ο Χριστός ήταν το Μύρο, μετά την ενανθρώπηση έγινε Χρίσμα και έχρισε την

ανθρώπινη φύση. Της έδωσε την αγιότητα και την Χάρη.

Όπως παρατηρεί ο ιερός Νικόλαος Καβάσιλας, η ανθρώπινη φύση μετά την αμαρτία διεχώρισε τον εαυτό της από τον Θεό. Όταν όμως η σαρξ θεώθηκε, τότε η ανθρώπινη φύση πήρε ως υπόσταση τον ίδιο τον Θεό και το τείχος έγινε μύρο.

Έτσι, μυροφόροι δεν είναι μόνον οι γυναίκες εκείνες, που πήγαν στον Τάφο του Χριστού με μύρα, αλλά όλη η ανθρώπινη φύση μετά την Ανάσταση και Ανάληψη του Χριστού και ιδιαιτέρως όσοι ζούν μυστηριακά και ασκητικά μέσα στην Εκκλησία. Αυτοί δεν κρατούν απλώς στα χέρια τους τα μύρα, αλλά έχουν μέσα στην καρδιά τους το μύρο το ακένωτο, τον Χριστό.

Δεν έχουν απλώς τις αρετές της καλοσύνης, της αγάπης, της αληθείας, αλλά τον Ίδιο τον Χριστό, που είναι η απόλυτη Καλοσύνη, η Αγάπη, και η Αλήθεια. Η Χάρη του Χριστού που υπάρχει στην καρδιά τους ξεχύνεται και στο σώμα, ώστε οι άγιοι δεν είναι απλά μυροδοχεία, αλλά και αυτά τα σώματά τους μεταμορφώνονται σε μύρα, γι’ αυτό τα λείψανά τους ευωδιάζουν και κάνουν θαύματα.

Η Ανάσταση του Χριστού είναι η ανανέωση της ανθρωπίνης φύσεως, μύρωσε και έχρισε όλη την ανθρώπινη φύση. Όλοι μπορούμε να αποκτήσουμε το προνόμιο να γίνουμε μυροφόροι του Χριστού.

Ὁ Μητροπολίτης

+ Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου Ἱερόθεος